

efter Børneantallet, vil et Hjem, som optager en Mængde Børn, bedre kunne klare sig end et mindre Hjem. Dernæst har der ogsaa i Udvalget med Hensyn til Børnehjem og Opdragelse af Børn gjort sig den Mening gjældende, at det var heldigt, om disse hjemløse Børn kunde komme til at gaa i den Skole, som findes paa Stedet, fremfor at gaa i Skole paa selve Hjemmene. Dette sidste er naturligvis udmærket godt, men endnu bedre er det, om Børnene kunde komme til at gaa i Skole sammen med Børnene af Befolkningen paa Egnen, som de leve sammen med til daglig. Det kan naturligvis kun ske, hvis man har smaa Børnehjem, thi har man Børnehjem paa 80—90—100 Børn, kan man ikke overvælde Folkeskolen ved at sende dem derhen, og jeg vil ogsaa sige, at har man saa mange Børn, kan man i Virkeligheden bedre indrette en ordentlig Skole hjemme, naar man nota bene faar dygtige Lærerkrafter dertil. Men ogsaa her er et Punkt, vi talte lidt om, idet der fra forskellige Sider er sagt, at man paa adskillige Børnehjem jeg kan ikke personlig sige noget bestemt derom, jeg har i de senere Aar ikke besøgt Børnehjem — nøjedes med Lærerkrafter, der havde en tarvelig Uddannelse, i alt Fald ikke nogen pædagogisk Uddannelse. De kunde godt have tilgænet sig en hel Del Kundskaaber, have taget Præliminæreksamen, uden at have nydt nogen pædagogisk Uddannelse. Vi fandt, at det var en Svaghed, om det skulde være Tilfældet i alt for høj Grad, og derfor have vi henstillet til den højtæredede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og Ministeren har været enig i, at man ogsaa burde have sin Opmærksomhed henvendt paa, om Lærerne paa saadanne Børnehjem havde en virkelig pædagogisk Uddannelse; en saadan kan Staten ogsaa kræve, naar den yder Tilskud til saadanne Anstalter.

Under dette Afsnit er der ogsaa en Bevilling til Rejseunderstøttelser for Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen. Under Behandlingen af denne Sag har det været omtalt, om det ikke vilde være formaalstjenligt, om Ministeren i de enkelte Tilfælde kunde give en Del af denne Bevilling til Selskaber af Lærere og Lærerinder, der rejse til Udlandet, i Stedet for kun at yde til enkelte Personer. Det blev henstillet til Ministeren, og han har lovet at tage det under Overvejelse. Jeg skal ikke udtale mig vidtløftigt om den Ting; det er jo noget, man kan prøve sig frem med. Men jeg antager ikke, at man

her fra Tingets Side vil have Betænelighed ved en saadan Anvendelse af en Del af denne Bevilling. Naturligvis maa Ministeren sikre sig, at det ikke drejer sig alene om en Selskabsrejse, paa hvilken vedkommende rejser hen for at se et eller andet skønt Punkt, se et Teater eller andet Forlystelsessted og saa rejser hjem igen, men at man virkelig søger noget, der har Betydning for vedkommendes Gerning.

Det var Listen om Skolevæsenet. Jeg kommer saa til det Afsnit af § 21, der omhandler Kunst og Videnskab. Ogsaa her er der nogle Punkter, jeg maa omtale, idet jeg i øvrigt lader den største Del af det uomtalt i Henhold til de Bemærkninger, hvormed jeg indledede. Der er en lille Bevilling paa 300 Kr. til Kunstakademiet, som Udvalget indstiller til Nægtelse. Eleverne her have dannet en Sangforening, den er vist ganske fortrinlig. Den har, saa vidt jeg kan forstaa, været godt ledet og har drevet det til at kunne medvirke ved Kunststillingens Aabning i Foraaret. Der ønskes et Tilskud paa 300 Kr. til denne Forening, men det have vi ment, at der ikke var Grund til at gaa ind paa. Staten har saa mange Undervisningsanstalter af forskellig Art, og der findes vist ved de allerfleste af dem Sangforeninger. Heldigvis interessere de unge sig jo for at danne Sangforeninger, men Staten har ikke ment, at der var Grund til at yde Tilskud til saadanne Sangforeninger ved de forskellige Anstalter, og det tror jeg heller ikke, vi skulle indlade os paa ved Akademiet.

Der har været afholdt et Samraad om den kunstige Stendysse i Nationalmuseets Gaard; det er et Samraad, der er rejst fra et enkelt Medlems Side, tror jeg. Jeg skal blot sige, at der til Indretningen af denne Stendysse og Jættestue i Fjor eller Forfjor blev bevilget 2,000 Kr.; det er altsaa en Foranstaltning, som Rigsdagen har været med til og billiget, og jeg kan heller ikke se noget forkert deri, thi Stendysser ere jo ikke noget, man saa let finder i Naturen for Tiden; de ere jo meget gamle Ting. Derfor synes jeg ikke, der kan indvendes noget imod, at det er kunstige Dysser, der ere lavede dernede. Dernæst skal jeg erindre om, at man ikke godt kunde lade Gaarden forblive i den Tilstand, hvori den var tidligere. Ærede Medlemmer ville erindre, at tidligere var alle mulige, forskellige Slags Ting stillede op i Nationalmuseets Gaard. Der var Ligkister af Sten, tror jeg; Stenborde og forskellige andre